

ምዕራፍ 19

ኢየሱስም መለሰ እንዲህም አለ።

- 2 ፤ ነፍሴን የምትነዘንዘ፡ በቃልስ የምታደቅቁኝ እስከ መቼ ነው?
- 3 ፤ ይኸው ስትሰድቡኝ አሥር ጊዜ ነው፤ ስታሻከሩኝም አላፈራችሁም።
- 4 ፤ በእውነትም የሳትሁ እንደ ሆነ፤ ስሕተቴ ከእኔ ጋር ትኖራለች።
- 5 ፤ በእውነትም ብትጓደዱብኝ፤ መዋረዴን በእኔ ላይ ብትከራከሩ፤
- 6 ፤ እንግዲህ እግዚአብሔር እንደ ገለበጠኝ፤ በመረቡም እንደ ከበበኝ እወቁ።
- 7 ፤ እነሆ፤ ስለ ተደረገብኝ ግፍ ብጮኽ ማንም አይመልስልኝም፤ አሰምቼም ብጠራ ፍርድ የለኝም።
- 8 ፤ እንዳላልፍ መንገዴን ዘግቶታል፤ በጎዳናዬም ጨለማ አኑርበታል።
- 9 ፤ ከብሬን ገፈፈኝ፤ ዘውዴንም ከራሴ ላይ ወሰደ።
- 10 ፤ በዚህና በዚያም አፈረሰኝ፤ እኔም ሄድሁ፤ ተስፋዬንም እንደ ዛፍ ነቀለው፤
- 11 ፤ ቀጣውንም አነደደብኝ፤ እንደ ጠላቱም ቈጠረኝ።
- 12 ፤ ሠራዊቱ አብረው መጡ፤ መንገዳቸውንም በላዬ አዘጋጁ፤ በድንኳኔም ዙሪያ ሰፈሩ።
- 13 ፤ ወንድሞቼን ከእኔ ዘንድ አራቀ፤ የሚያውቁኝም አጥብቀው ተለዩኝ።
- 14 ፤ ዘመዶቼ ተቋረጡ፤ ወዳጆቼም ረሱኝ።
- 15 ፤ ቤተ ሰቦቼና ሴቶች ባሪያዎቼ እንደ መጻተኛ ቈጠሩኝ፤ በዓይናቸውም እንደ እንግዳ ሆንሁ።
- 16 ፤ ባሪያዬን ብጠራ፤ በአፌም ባቄላምጥ አይመልስልኝም።
- 17 ፤ ሚስቴ እስትንፋሴን ጠላች፤ የእናቴም ማኅፀን ልጆች ልመናዬን ጠሉ።
- 18 ፤ ሕፃናቶች እንኳ አጠቁኝ፤ ብነሣም በእኔ ላይ ይናገራሉ።
- 19 ፤ አማካሪዎቼ ሁሉ ተጸየፉኝ፤ እኔ የምወድዳቸው በላዬ ተገለበጡ።
- 20 ፤ አጥንቴ ከቁርበቴና ከሥጋዬ ጋር ተጣበቀ፤ ድድ ብቻ ቀርቶልኝ አመለጥሁ።
- 21 ፤ እናንተ ወዳጆቼ ሆይ፤ ማሩኝ፤ የእግዚአብሔር እጅ መትታኛለችና ማሩኝ።
- 22 ፤ ስለ ምን እናንተ እንደ እግዚአብሔር ታሳድዱኛላችሁ? ከሥጋዬስ ስለ ምን አትጠግቡም?
- 23 ፤ ምነው አሁን ቃሌ ቢጻፍ! ምነው በመጽሐፍ ውስጥ ቢታተም!
- 24 ፤ ምነው በብረት ብርና በእርሳስ በዓለቱ ላይ ለዘላለም ቢቀረጽ!
- 25 ፤ እኔን ግን የሚቤዝኝ ሕያው እንደ ሆነ፤ በመጨረሻም ዘመን በምድር ላይ እንዲቆም፤
- 26 ፤ ይህ ቁርበቴም ከጠፋ በኋላ፤ በዚያን ጊዜ ከሥጋዬ ተለይቼ እግዚአብሔርን እንዳይ አውቃለሁ።
- 27 ፤ እኔ ራሴ አየዋለሁ፤ ዓይኖቼም ይመለከቱታል፤ ከእኔም ሌላ አይደለም። ልቤ በመናፈቅ ዝሎአል።
- 28 ፤ በእውነት። እንዴት እናሳድደዋለን? የነገሩ ሥር በእርሱ ዘንድ ተገኝቶአል ብትሉ፤
- 29 ፤ ፍርድ እንዳለ ታውቁ ዘንድ ቀጣ የሰይፍን ቅጣት ያመጣልና ከሰይፍ ፍሩ።